

nok kunde ønske nogen Begrænsning i Antallet af de Baner, her er foreslaaede, men dog: for mit Vedkommende anser Fremkomsten af nye Jernbaner for saa vigtig en Sag, at jeg hellere ser en eller to Jernbaner for meget end flere for lidt. Altsaa, selv om et enkelt eller to eller tre saadanne Projekter, som maaske er mindre vel begrundede, slipper igennem, ser jeg ikke, at det er nogen Skade, som paa langt nær kunde sammenlignes med den, der opstod ved, at man forvoldte hele Sagens Stranding.

Derfor kan jeg ogsaa overfor den ærede Ordfører (Andreasen) udtale, at naar jeg i næste ordentlige Rigsdagssamling i Landstinget skal fremsætte et Lovforslag, som svarer til dette, vil jeg dertil benytte den Affattelse, Folketinget nu giver det, og der vil jeg bede bemærket en principiel Forskel, som der er paa min Holdning overfor dette Lovforslag og min Holdning overfor det, som nylig blev vedtaget ved tredje Behandling, idet jeg har behøvet, at jeg ved Fremsettelsen af dette sidste i næste Samling maa give det den Affattelse, som det havde ved Fremsettelsen her, altsaa stille som Vilkaar for denne Banes Anlæg, at der dannes et Andelsselskab til at overtage Driften. Paa dette Punkt er der en ret afgørende principiel Forskel paa det Standpunkt, som er indtaget her i Tinget, og det Standpunkt, jeg — selvfølgelig af rent saglige Grunde — maa bekende mig til, og som jeg anser mig forpligtet til at fastholde under Sagens videre Gang. Anderledes stiller det sig med det, som jeg nævnedes før: Nogle Baner mer eller mindre. For alles Vedkommende maa man indrømme, at der kan være Tale om et Skøn, og jeg skal for øvrigt ikke undlade at sige, at man kan meget nemt tage fejl i det Skøn, man anlægger, og det er jo, saaledes som det ogsaa i Dag under Debatten er blevet oplyst, yderst mærkværdigt, hvor gunstig Rentabiliteten undertiden falder ud netop for Baner, som gaar igennem tyndt befolkede Egne. Jeg husker, at da jeg var med til at aabne Nørre Nebel—Tarm-Banen for Drift, var det med stor Betænkelighed, at jeg saa Beskaffenheden af det Opland, den Bane skulde betjene, men jeg har senere maattet indrømme, at Driften er forløbet meget gunstigere, end man den Gang kunde antage. Det, som er Hemmeligheden ved, at disse Privatbaner betaler sig saa meget bedre, end man skulde tro, er Godstrafikken og den Resignation, man paa en saadan Bane er i Stand til

at udvise overfor Persontrafikken. Det er derfor, jeg er saa stærkt imod Indførelse af Statsdrift paa Banen Skive—Skern, fordi jeg ved, at under Statsdrift vil der ikke blive udvist den fornødne Resignation med Hensyn til Persontrafikken, medens man kan vente en saadan Resignation ved den private Drift.

Foss: I den højtærede Ministers Opførelse af Regnskabet mellem ham og mig savner jeg en lille Post, en Kreditpost for mig. Den ærede Minister glemte at takke mig, fordi jeg støttede ham i Spørgsmaalet om Privatdrift paa Forlængelsen af Skern—Videbæk-Banen. Naar derimod Ministeren i dette Regnskab har villet gøre gældende, at jeg under Sagens Behandling har forandret Opfattelse, kan jeg ikke paa nogen Maade indrømme dette, idet jeg gaar ud af denne Debat med nøjagtig samme Opfattelse, som jeg har gjort gældende i Begyndelsen, og jeg ved, at jeg har fuld Tilslutning af mine Partifæller deri. Derimod kunde jeg tænke mig, at naar Ministeren nu i Landstinget fremsætter dette Lovforslag i den i Folketinget vedtagne Affattelse, og for saa vidt Ministeren da skulde ville gøre Tingets Opfattelse til sin ved denne Fremsettelse, vil det blive den højtærede Minister, der kommer til at forandre Opfattelse under Sagens videre Behandling i Landstinget. Men Ministeren har ogsaa erklæret, at han haaber og regner paa Landstingets Støtte til at faa Antallet af Baner væsentlig begrænset. Det er jo en af de Ting, jeg har kæmpet for, fordi jeg anser dette Lovforslag for et finansielt Fejlgreb. Det er et finansielt Fejlgreb at ville binde sig langt ud i Fremtiden til en Række Baneanlæg, til hvilke man ikke har Penge disponible, med Hensyn til hvilke man ikke ved, om man har Penge disponible til dem til sin Tid, og med Hensyn til hvilke man ikke ved, om de Baneanlæg til den Tid vil være til den Nytte, man nu tror.

N. C. Jensen: Den Argumentation, som den højtærede Trafikminister har ført for Privatdrift paa Skive—Skern-Banen, har i hvert Fald for mig været overordentlig lærerig; det forekommer mig, at der er ført ret mange og gode Beviser fra den højtærede Ministers Side for, at Privatdrift vil være at foretrække. Men jeg vil da for mit Vedkommende sige, at saa maa det ikke gælde alene Forslaget her om Videbæk—Skive-Strækningen, men hele Strækningen Skive—